

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DINSDAG 10 APRIL 1888

-vervolg van blad 1888g2

U moet weten, m. d. r., ik heb zes lieve kinderen, alle gezond en frisch, daar wil ik u een bewijs van geven. Dezer dagen had ik een ristje bokking gekocht en was des middags aan tafel als naar gewoonte en gelijk het in een ordelijk gezin betaamt als men gaat eten, even achter de pet gekropen en toen ik er achter weg kwam – 't is waar, ik was er wat langer achter gebleven, ik had de 24 candidaten voor den gemeenteraad in mijn gedachten de revue laten passeeren – hadden de jongens intusschen het geheele ritsje opgepeuzeld en ze riepen allen tegelijk: O, vader, wat waren ze lekker, dat moet je van de week nog eens doen.

U begrijpt, m. d. r., dat ik niet best gemutst was en ik gaf hun te kennen, dat ik dankbaarheid op hoogen prijs stelde, doch dat mijn maag liever een bokkingje gehad had.

Mijn middelste zoon, een vrijmoedige jongen, zeide heel leuk: maar vader, wat doe je ook zoo lang achter je pet?

Nu moest het hooge woord er maar uit en ik deelde hun mede, dat ik de 24 candidaten eens gewogen had en dat ik nu tot de overtuiging gekomen was, dat het niet kwaad zoude zijn als ik mij zelve ook tot candidaat stelde, daar naar mijn oordeel mijne kans goed stond.

Maar wat denkt u dat mijn vrijmoedige zoon zeide? Och, oude, spaar die moeite maar, het helpt je toch niet; ze willen die ouden niet meer. Het is evenals met het oude porselein: er is geen vraag meer naar.

Ik werd zeer onplezierig gestemd en vroeg op den man af: Waarom niet?

Och, zei de jongen, om de eenvoudige reden, dat men veel te goed weet dat je er niet voor deugd, en bovendien, het gaat met de oudjes als met de oude paarden: ze nemen dubbel voer en leveren half werk.

Mijnheer de redacteur! U kunt denken, toen had ik mijn bekomst, en ik kon mijn toorn haast niet bedwingen, maar mijn vrijmoedige zoon zeide: Vader, maak u niet boos; ik heb u slechts een raad willen geven; waag u niet op dat gladde ijs, want als men op uw leeftijd valt, doet het pijn.

Ik was geschokt, doch vatte weer moed, trok mijn Zondagse pak aan en ging mijne vrienden raadplegen. Allen zeiden: uw jongen is mal, en, mocht gij vallen, dan zullen wij u weer ophelpen. Daarop heb ik de stoute schoenen aangetrokken en mij als candidaat voor den gemeenteraad aangegeven.

Ik vroeg het gevoelen ook van den voorzitter en die zeide: "als je maar één stem over de helft hebt, ben je benoemd. Nu, wat is één stem, die kan ik er des noods zelf inhoffelen.

Als mijn wensch nog eens vervuld mag worden, mijnheer de redacteur, dan zeg ik: de drie 8jes maken het goed.

Als u het goed vindt, zal ik u later nog eens berichten hoe de zaak staat.

Smilde, April 1888.

X.

Heden ontsliep zeer onverwachts, zacht en kalm, in den gezegenden ouderdom van bijkans 79 jaar, onze dierbare moeder en behuwdmoeder ANNEGIEN KLAASEN DRENTH, Wed. F.H. OSSEL.

Smilde, 8 April 1888.

Uit aller naam,
K. OSSEL.
C. OSSEL-WIERINGA.
H. OSSEL.
R. OSSEL-JONKER.
G. OSSEL.
J. OSSEL-SNIJDERS
J. HARTSUIKER.
A. HARTSUIKER-OSEL.
JOH. OSSEL.
L. OSSEL.